iectus ſit. ut aduertas quẽadmodū de deſerto ad paradyſū a
dam ſcđs reuerterit. Videte enī quẽadmodū ſuis nodis ꝑiudi
cia reſoluant̃. ⁊ ſuis diuina beneficia ueſtigiis reforment̃. Ex
t̃ra uirgine adam. xp̄c ex uirgine. Ille ad imaginẽ dī factus.
hic imago dī. Ille omīb irrationabilib animalib. hic omīb
animantib ante latus. ꝑ mulierẽ ſtulticia. ꝑ uirginẽ ſapienti
a. Mors ꝑ arborẽ. uita ꝑ crucẽ. Ille ſp̄aliū nudus arboris ſe te
xit exuuiis. hic ſc̄lariū nudus corpis non deſiđauit exuui
as. In deſerto adam. in deſerto xp̄c. Sciebat enī ubi poſſet in
uenire damnatū. quẽ ad paradyſū reſoluto errore reuoca
ret. S; quō ſc̄laribus inditus exuuiis. redire ñ poterat. nec paradyſi
incola potẽ ẽẽ ñ nudus a culpa. exuit ueterẽ hominẽ. no
uū induit. Et q̃ ſolui ñ q̃unt diuina decreta. placuit đo ut
ꝑſona magis quā ſententia mutaret̃. S; q̇ in paradyſo ſine
duce iter amiſit acceptū. quẽadmodū de deſerto ſine du
ce iter repetere poſſ; amiſſū. ubi t̃ptationes plurime. niſ
ad uirtutẽ difficilis. lapſ facilis ad errorẽ. cū eadẽ ſit uirtu
tis natura q̃ nemoꝝ. ut ſi adhuc exigua de t̃renis ad ſupna
ſe ſubrigunt. đu teneris ętas adoleſcit frondib ſeui ueneno
dentis obnoxia facile aut ſuccidi poſſit aut uri. ſi ů alta ſe
radice fundauerit ⁊ ramoꝝ ſublimitate ſuſtulerit. fruſtra iā
ſ ferarū morſib. uł lacertis agreſtiū uł diuerſoꝝ flatuū ꝓcel
lis arbor robuſta t̃ptetur. Quẽ ḡ apponeret ducẽ ↄtra tot
illecebras ſc̄li. ↄtra tot uerſutias diaboli. cū ſciret nob ꝑmo
c̃tra carnẽ ⁊ ſanguinẽ. deinde ↄtra poteſtates. ↄtra rectores
mundi tenebrarū harū. aduerſ ſp̄alia neq̇tię q̃ ſt in cęle
ſtib ẽẽ luctam. An glm apponeret. Et ipſe lapſ ẽ. Legiones
anglōꝝ. Uix ſingulis ꝑ fuerunt. Seraphim dirigeret. Et i
pſū deſcendit intras in mediū ꝑpli immunda labia habentis.
⁊ unī tantū ꝓphę apposito labia carbone mundauit. Alius

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. p.%2096 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/en/sbe/0166/p.%2096)